

85. Én Istenem, sok nagy bűnöm

Kolozsvár, 1751.

Én Is - te - nem, Sok nagy bű - nöm

Lel - ke - met szo - ron - gat - ja.

Sen - ki sin - csen, Ki se - gít - sen,

Hát ki - hez fo - lya - mod - jam?

2. Hozzád térek, Végy be kérlek, Atyám, és haragodban Meg ne büntess, Légy kegyelmes Hozzám Te szent Fiadban!

3. Nyújtsd kegyelmed És Szentlelked, Ki engem vezéreljen, Bűn, ellenség S hitelenség, Hogy pokolra ne vigyen.

4. Mint kismadár, Ha szélvész jár, Az égi csattogásban Rejtez fákba, Faodúkba, Ahol megmarad bátran.

5. Így a bűnök, Halál s ördög Engemet, ha rettentnek, Rejtekhe - lye És reménye Te vagy, Krisztus, lelkemnek.

6. Sebeidben Rejts el engem, Hol bízvást megmaradok. Bár meghaljak, Vagy kint valljak, Tudom, hogy hozzád jutok!

Martin Rutilius (1550–1618) – Király (Regius) Jakab (1623–1690)